

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 19:31-37 ³¹Poněvadž byl den přípravy a Židé *nechtěli*, aby těla zůstala přes sobotu na kříži -- tu sobotu byl totiž velký den --, požádali Piláta, aby byly ukřižovaným zlámány nohy a *aby* byli sňati z kříže. ³²Přišli tedy vojáci a zlámali nohy prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni spolu s ním. ³³Když však přišli k Ježíšovi a uviděli, že je již mrtev, nohy mu nezlámali, ³⁴ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok; a hned vyšla krev a voda. ³⁵A ten, který *to* viděl, vydal svědectví a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. ³⁶To se stalo, aby se naplnilo Písmo: "Kost mu nebude zlomena." ³⁷A zase na jiném místě Písmo praví: "Uvidí, koho probodli."

The priests and rulers were amazed to find that Christ was dead. Death by the cross was a lingering process; it was difficult to determine when life had ceased. It was an unheard-of thing for one to die within six hours of crucifixion. The priests wished to make sure of the death of Jesus, and at their suggestion a soldier thrust a spear into the Saviour's side. From the wound thus made, there flowed two copious and distinct streams, one of blood, the other of water. This was noted by all the beholders, and John states the occurrence very definitely. He says, „One of the soldiers with a spear pierced His side, and forthwith came there out blood and water.“ DA 771.4

DA – Touha věků 771.4 Kněží a přední muži byli překvapeni, že Kristus je již mrtvý. Smrt na kříži byla zdoluhavá. Jen těžko se určovalo, kdy vlastně život skončil. Nestávalo se, že by někdo zemřel do šesti hodin po ukřižování. Kněží chtěli mít jistotu, že je Ježíš mrtvý, a proto jeden z vojáků vrazil na jejich příkaz kopí do Spasitelova boku. Z rány vytryskla odděleně voda a krev. Všichni přítomní si toho všimli a Jan celou událost velice přesně zaznamenal: **Jan 19,34** „Jeden z vojáků mu kopím probodl bok; a hned vyšla krev a voda.“ (srv. TV 494.1)

But it was not the spear thrust, it was not the pain of the cross, that caused the death of Jesus. That cry, uttered “with a loud voice” (Matthew 27:50; Luke 23:46), at the moment of death, the stream of blood and water that flowed from His side, declared that He died of a broken heart. His heart was broken by mental anguish. He was slain by the sin of the world. DA 772.2

DA – Touha věků 772.2 Ježíše ale nezabila rána kopím ani tělesné utrpení na kříži. Výkřik, který se „silným hlasem“ (Matouš 27,50; Lukáš 23,46) vydral z Jeho úst v okamžiku smrti, a proud krve a vody, který Mu vytekl z boku, svědčí o tom, že Mu puklo srdce. Roztrhlo se duševní trýzní. Zabil Jej hřích světa. (srv. TV 494.3)

When the soldier pierced the side of Jesus as He hung upon the cross, there came out two distinct streams, one of blood, the other of water. The blood was to wash away the sins of those who should believe in His name, and the water was to represent that living water which is obtained from Jesus to give life to the believer. EW 209.2

EW – Ranné spisy 209.2 Když voják probodl bok Ježíše visícího na kříži, vytryskla odděleně krev a voda. Krev měla smýt hříchy těch, kteří uvěří v Jeho jméno, a voda měla představovat živou vodu, kterou Ježíš poskytuje věřícím, aby jim dal život.

With the death of Christ the hopes of His disciples perished. They looked upon His closed eyelids and drooping head, His hair matted with blood, His pierced hands and feet, and their anguish was indescribable. Until the last they had not believed that He would die; they could hardly believe that He was really dead. Overwhelmed with sorrow, they did not recall His words foretelling this very scene. Nothing that He had said now gave them comfort. They saw only the cross and its bleeding Victim. The future seemed dark with despair. Their faith in Jesus had perished; but never had they loved their Lord as now. Never before had they so felt His worth, and their need of His presence. DA 772.3

DA – Touha věků 772.3 Kristova smrt připravila učedníky o naději. Hleděli na Jeho zavřené oči, svěšenou hlavu, zkrvavené vlasy, probodnuté ruce i nohy a svírala je nepopsatelná úzkost. Až do úplného konce nevěřili, že zemře, a nechtěli věřit ani tomu, že je opravdu mrtvý. Zármutek je zlomil a oni zapomněli, že jim to všechno Ježíš řekl předem. Nic z toho, co jim kdysi vyprávěl, je nedokázalo potěšit. Viděli jen kříž a na něm krvácející oběť. Budoucnost se jim zdála být temná a beznadějná. Ztratili víru v Ježíše, ale nikdy Jej nemilovali tolik, jako v této chvíli. Nikdy si Jej tolik nevážili a nikdy jim Jeho přítomnost tolik nechyběla jako právě teď. (srv. TV 494.4)

Even in death, Christ's body was very precious to His disciples. They longed to give Him an honored burial, but knew not how to accomplish this. DA 772.4

DA – Touha věků 772.4 Kristus byl učedníkům drahý i po smrti. Chtěli Jeho tělo důstojně pohřbít, ale nevěděli, jak to uskutečnit. (srv. TV 494.5)

Jan 19:38-42 ³⁸Po tomto Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem -- ale ze strachu před Židy tajným -- požádal Piláta, aby směl odnést Ježíšovo tělo. A Pilát svolil. Šel tedy a sňal jeho tělo. ³⁹Přišel také Nikodém, který k němu poprvé přišel v noci, a nesl asi sto liber směsi myrhy a aloe. ⁴⁰Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli je s těmi vonnými věcmi do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. ⁴¹Na tom místě pak, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nový hrob, v němž ještě nebyl nikdo pochován. ⁴²Tam kvůli židovskému dni přípravy Ježíše položili, neboť hrob byl blízko.

The request of Joseph was granted. While John was troubled about the burial of his Master, Joseph returned with Pilate's order for the body of Christ; and Nicodemus came bringing a costly mixture of myrrh and aloes, of about a hundred pounds' weight, for His embalming. The most honored in all Jerusalem could not have been shown more respect in death. The disciples were astonished to see these wealthy rulers as much interested as they themselves in the burial of their Lord. DA 773.3

DA – Touha věků 773.3 Pilát Josefově žádosti vyhověl. Jan se stále ještě trápil tím, jak zařídit Mistrovi pohřeb, když se k němu vrátil Josef s Pilátovým příkazem k vydání Ježíšova těla. Nikodém přinesl asi sto liber vzácné a drahé směsi myrhy a aloe na balzamování. Ani těm nejváženějším občanům Jeruzaléma se nemohlo po smrti dostat větší pocty. Učedníky velmi překvapilo, že tak bohatí a vysoce postavení muži mají o pohřeb jejich Pána stejný zájem jako oni sami. (srv. TV 495.1)

Gently and reverently they removed with their own hands the body of Jesus from the cross. Their tears of sympathy fell fast as they looked upon His bruised and lacerated form. Joseph owned a new tomb, hewn in a rock. This he was reserving for himself; but it was near Calvary, and he now prepared it for Jesus. The body, together with the spices brought by Nicodemus, was carefully wrapped in a linen sheet, and the Redeemer was borne to the tomb. There the three disciples straightened the mangled

limbs, and folded the bruised hands upon the pulseless breast. The Galilean women came to see that all had been done that could be done for the lifeless form of their beloved Teacher. Then they saw the heavy stone rolled against the entrance of the tomb, and the Saviour was left at rest. The women were last at the cross, and last at the tomb of Christ. While the evening shades were gathering, Mary Magdalene and the other Marys lingered about the resting place of their Lord, shedding tears of sorrow over the fate of Him whom they loved. "And they returned, ... and rested the Sabbath day according to the commandment." Luke 23:56. DA 774.1

DA – Touha věků 774.1 Opatrně a s úctou sami sejmuli Ježíšovo tělo z kříže. Při pohledu na Jeho umučené a probodnuté tělo se jim do očí draly slzy. Josef měl novou hrobku vytesanou ve skále. Připravoval si ji pro sebe, ale byla blízko Golgoty, a tak ji uvolnil pro Ježíše. Spasitelovo tělo s vonnou směsí od Nikodéma pečlivě zabalili do plátna a odnesli do hrobu. Tři učedníci Mu narovnali zmrzačené nohy a probodnuté ruce Mu složili na bezvládnou hrud'. Galilejské ženy se přišly podívat, zda bylo pro mrtvé tělo jejich milovaného Učitele uděláno opravdu všechno. Na vlastní oči viděly, jak ke vchodu do hrobu přivalili obrovský kámen. Potom už Spasitel v klidu odpočíval. Ženy odcházely od kříže i od hrobu jako poslední. Už se stmívalo a na místě odpočinku stále ještě plakala pro svého Pána Marie Magdalská i ostatní Marie. Nařikaly nad údělem Mistra, kterého tolik milovaly. **Lukáš 23,56** „*Pak se vrátily a ... v sobotu podle přikázání zachovaly klid.*“ (srv. TV 495.3)

At last Jesus was at rest. The long day of shame and torture was ended. As the last rays of the setting sun ushered in the Sabbath, the Son of God lay in quietude in Joseph's tomb. His work completed, His hands folded in peace, He rested through the sacred hours of the Sabbath day. DA 769.1

DA – Touha věků 769.1 Konečně měl Ježíš klid. Dlouhý den hanobení a týrání skončil. Když poslední paprsky zapadajícího slunce ohlásily příchod soboty, ležel již Boží Syn v Josefově hrobce. Dokončil své dílo a v posvátných hodinách sobotního dne odpočíval s rukama pokojně složenýma na hrudi. (srv. TV 492.1)

Matouš 27:62-66 ⁶²Nazítří, to je po přípravě *na svátek*, se u Piláta shromáždili velekněží a farizeové ⁶³a řekli: "Pane, vzpomněli jsme si, že onen svůdce ještě *za svého* života řekl: "Po třech dnech vstanu." ⁶⁴Rozkaž tedy, ať je do třetího dne hrob zajištěn, aby nepřišli [jeho] učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: "Vstal z mrtvých." A bude poslední blud horší než ten první." ⁶⁵Pilát jim řekl: "Máte stráž. Jděte a zabezpečte *to*, jak umíte." ⁶⁶Oni pak šli a zabezpečili hrob tak, že zapečetili kámen a postavili k němu stráž.